

Pääkirjoitus

Sukuseuran jäsenenä meillä on erilaisia odotuksia yhdistyksen toiminnan suhteen. Muuten emme olisi jäseniksi liittyneet. Sukuseuran tarkoitus on tutkia sukulaissuhteita ja suvun menneisyyttä. Lisäksi se pyrkii edistämään sukulaisten kanssakäymistä, sekä turvaamaan näiden suhteiden jatkuvuuden.

Tältä pohjalta meidän on sukuseuran toimintaa kehitettävä.

Tällä haavaa tapaavat sukuseuralaiset toisiaan kerran kolmeen vuoteen, tutkijaryhmänä useammin. Kaikki jäsenet eivät kuitenkaan ole aktiivi tutkijoita.

On esitetty yhteisiä kesäretkiä sinne, missä maa Tuiskujen jäljiltä on noussut viljavaksi, taikka muuttunut autioksi... Tämä olisi kyllä perinteitä arvostavaa matkailua.

Tuisku-lehdelle on ehdotettu haastatteluja suvun "jännittävistä ihmisistä" ja juttuja harrastuksista, joita suvun piirissä ilmenee. Ajatus on kaunis.

Lehden tekemisessä, vaikka se vapaaehtoistyötä onkin, törmätään kuitenkin postitus- ja painatuskuluihin. Paljon auttaisi, jos saisimme kustannettua mainos-, ilmotus- taikka tervehdysmateriaalia, jolla kuluja saataisiin peittoon.

Yhdistyksemme on saanut huomiota julkaisujensa - sukukirjojen vuoksi. Tästä lankeaa kiitos, paitsi tietysti tutkimusten tekijöille, myös yhdistykselle, joka on mahdollistanut teosten julkaisun. Tämä julkaisutoiminta on yhdistyksen kärki, jolla menemme eteenpäin. Se on myös saavutus joka tulee säilymään.

Monet yhdistyksen jäsenet ovat hankkineet sukukirjan, jossa ovat edustettuna. Se on kuitenkin vain osa sukua ja täydentyy muiden osien avulla. Tilaamalla kirjan tai kirjasarjan, tuet yhdistyksen toimintaa.

Tuisku-Camenaesus sukuseura ei ole "joku vaan", vaan se olemme Me. Sama ajatus kirkastuu kaikesssa siinä, mitä yhdistys sisältää: Me, teemme yhdistyksen. Me, olemme sen toiminta ja tulos.

Kunnioitetun, edesmenneen päätoimittajan puolesta:
Seppo Eloranta

IN MEMORIAM

Päätoimittaja, puheenjohtaja

ELO TUISKU-HEIKKILÄ

* 19.6.1922 Orimattilassa + 4.2.1993 Helsingissä

- Ylioppilas Lahden lyseosta
- Opintoja: Helsingin yliopiston lainopillinen tiedekunta
- Helsingin poliisin rikososaston ylikonstaapeli 1953-60
- Helsingin Sanomissa vuodesta 1961: erikoistoimittaja, toimitussihteeri, Pariisin kirjeenvaihtaja, uutispäällikkö
- Ilta-Sanomien toimituspäällikkö 1970
- Yhtiön sisäisen tiedotuslehden päätoimittaja 1976
- Eläkkeelle 1987
- Pyhän Konstantinus Suuren Ritarikunnan kunniaaritari
- Orimattilan Luhtikylän nuorisoseuran kunniajäsen
- Tuisku-Camenaesus Sukuseuran puheenjohtaja

Luhtikylän Tuiskun Sukuyhdistyksen perustaja ja puheenjohtaja Elo Tuisku-Heikkilä poistui joukostamme, mutta tuskin sydämistämme. Sillä, vaikka Elo Tuisku-Heikkilä oli poliisina ja journalistina kohdannut elämän arkipäivän, hänen uskonsa ihmisen pyrkimykseen tavoitella hyvyyttä ja valoa, säilyi. Hänellä oli halu ja taito kuunnella ihmistä, ja antaa näin uhrinsa yhteiseen inhimilliseen hyvään. Tämä humaani asenne elämään kirkastui usein hänen sattuvassa huumorissaan.

Yhteisenä kokemuksena Elo Tuisku-Heikkilän kanssa, minulle jää lähtemättömästi mieleen parin vuoden takainen matkamme Luhtikylään ja Orimattilaan. Tuon muiston haluan säilyvän.

Kesä oli kauneimmillaan, tuollaista kesäkuun lopun kypsyyttä, jolloin maa hymyillen, lempeällä kasteella vastaa kulkijan askeleeseen.

Matkalla kiertelimme Elon lapsuuden tanhuvia. Hän esitteli meille - vaimolleni ja minulle - Heikkilän vanhan rusthollin monikasvoisia, viisaita rakennuksia. Huokaa- via niittyjä ja peltöjä, joissa uuvuttava, pitkäjänteinen työ, oli nostanut kirkkaimman kruunun arkisen työn kiireelle. Metsiä, joissa unen kultaamina kukkivat lapsuuden marja ja sieniretket. Tuoksuvia uimarantoja, joissa suven painuvana päivänä, ahkeran työn ja rasituksen pyhänä hetkenä, tomu huuhdeltiin polttavista jäsenistä. Ja kaiken jälkeen, hiljaisessa mielessä siunattu levon hetki.

Ehkä tuollainen siunattu lepo, raskaan, polttavan päivän uurastuksesta, kuvaa siirtymistämme ajasta ikuisuuden helmaan. Päivä hehkui, maisema ja muistot elivät, tuoksuivat. Ja hiekka tiimalasissa valui ja mittasi aikaa...

Elo Tuisku-Heikkilän muisto elää. Hänen rakkautensa isänmaahan, kotiseutuun, ja sukuun oli aito ja väkevä. Hän oli joukon johtaja, jonka ajatuksissa ja teoissa riitti viisautta ja lämpöä meille kaikille.

Surussa, kiitämme hetkistä hänen seurassaan.

Jumala, anna minulle suuri sydän, että voisin lähimmäistäni rakastaa. Ja anna minulle nöyryyttä kuulla sydämeni ääntä.

Seppo Eloranta

Tervetuloa Järvenpäähän

SUKU-

KOKOUKSEEN

lauantaina

7.8.1993

JÄRVENPÄÄ-TALON SIBELIUS-SALIIN

Osoite: Hallintokatu 4 (aseman ja Rivoli-hotellin vieressä)

Taas on kulunut kolme vuotta ja on aika järjestää sukukokous. Paikaksi on valittu Järvenpää, keskeisen sijaintinsa ja hyvien kulkuyhteyksien vuoksi, mutta se on ympäristökuntineen myös "tuiskujen" vankkaa asuinsijaa.

O H J E L M A

9.00	ILMOITTAUTUMINEN	
10.00	AVAUS	
10.10	SUKUKIRJA 4 julkistaminen	Kari Kukkanen
10.50	SUKUKIRJA 5 julkistaminen	Pauli Helén
11.30	UUTTA TIETOA HEIKKI HANNUN-
POIKA TUISKUN TAUSTASTA	Hilkka Linna
Marja Aalto-
nen-Eloranta
12.30	LOUNAS	
14.00	SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SUKUKOKOUS	
	- käsitellään sääntöjen 9 § määräämät asiat	

PÄÄTÖSKAHVIT

TUISKU-NÄYTTELYYN VOI TUTUSTUA AULASSA.

HINTA (sis. lounaan ja iltapäivä kahvin) Aikuiset:
100 mk, Lapset: 4-11 v 30 mk, alle 4 v ilmaiseksi

ILMOITTAUTUMISET ALLA OLEVALLA KORTILLA 15.7.
MENNESSÄ. Maksu suoritetaan paikanpäällä.

Jos tarvitset majoitusta
JÄRVENPÄÄN RIVOLI-HOTELLI
tarjoaa majoituksen
170 mk/hlö/2 hengen huoneessa
SOITA puh. 90-27141
Varatessa ilmoita, että tulet
TUISKU-CAMENAEUS SUKUKOKOUKSEEN

PÖYTÄSTANDAARDI (Vaakuna tunnus)

Sukukokoukseen valmistuu VAAKUNA-STANDAARDI.
Hanki itsellesi tai lahjaksi. Standaardeja
tehdään 200 kpl. Varaa omasi ajoissa.
Hinta noin 100-120 mk.

JÄSENMAKSU 1993

Vuoden 1993 jäsenmaksu on:
30 mk/vuosi ja perheenjäsenet
10 mk/vuosi. ERÄPÄIVÄ 1.4.1993.

KOP Hki-Katajanokka

101840-17632

*Merkitse pankkisiirtoon nimesi
selvästi. Viime vuoden maksuissa
on joitakin tunnistamattomia.*

*HUOM! Sukukokouksessa on ääni-
valtavain vain jäsenmaksunsa
suorittaneilla.*

Sukukirja 5 valmistumassa Hollolan Puhtilan haara

Pauli Helén

Taisi olla vuosi 1970, kun tein ensimmäiset sukututkimusmuistiinpanoni. Tutkimus on edennyt milloin nopeasti milloin muutaman vuoden tauon jälkeen. Jo melko pian aloin koota sukukirjaa äitini isän kotitilan vanhimman omistajan, veronkantokirjuri Gabriel Buchtin jälkeläisistä. Gabriel Bucht oli alkanut vuonna 1701 viljellä Hollolan Toivolan kylässä Knuutilan eli Sökärin tilaa. Tila sai uuden omistajansa mukaan nimen Buchtila. Se on myöhemmin jaettu Mäki-Puhtilan, Pelto-Puhtilan ja Kerppilän tiloiksi.

Ensimmäinen yhteenveto Gabriel Buchtin jälkeläisistä tuli valmiiksi 1985. Sukuseuramme aktiivinen jäsen, Hilikka Linna, sai vihiä mainitusta tutkimuksesta. Hän värväsi minut, kuten sittemmin monen muunkin, Tuisku Camenaeus tutkijaryhmän jäseneksi. Hilikka Linna oli tutkinut Tuisku Camenaeus suvun vanhimmat sukupolvet Sukukirjaan 1. Hän tiesi, että Orimattilan Luhtikylästä, Tuisku-Heikkilän rusthollista oli vuonna 1756 tullut Puhtilaan vävyksi Kustaa Heikinp. s.17.2.1727. Hänen vaimonsa oli Gabrielin pojantytär, Ulrica Akselint. Bucht, jolle periytyi puolet Buchtilan tilasta.

Kustaa Heikinpojan ja Ulrica Buchtin jälkeläiset muodostavat sukukirjan,

TUISKU CAMENAEUS SUKUKIRJA 5.

Heidän kuudesta lapsestaan kaksi kuoli lapsena ja yhden sukuhaara on sammunut. Kolmen lapsen jälkeläiset jatkavat sukua:

Kustaa Kustaanp. Buchtila s.10.12. 1760 Hollolassa. Hänen sukuhaaransa on pieni ja käsittää oikeastaan vain Kerppilän suvun.

Tytär Anna Maria Kustaant. Buchtila, s.7.8.1764 Hollolassa, avioitui Kaarle Hörlinin kanssa ja samalla emännäksi

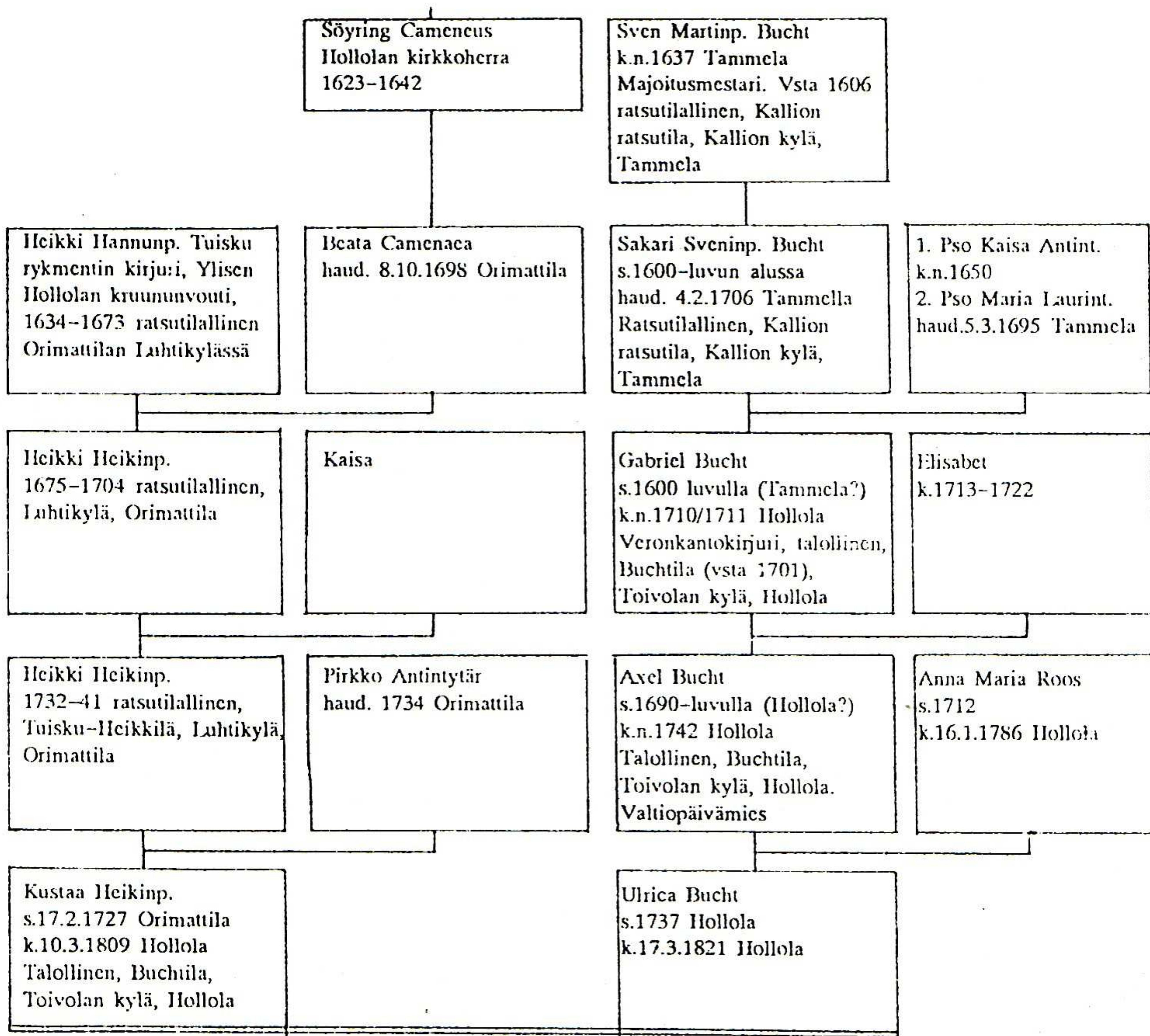
Kosken Hl Huljalan kylän Mäki-Sipilään. Tähän sukuhaaraan kuuluvat mm. Hei-nolan Sankolat, Asikkalan Näsit (Ros-näs), Suppilat, Havumäet, Häkkälät, Ylä-Oijalat, Aroset, Bröijerit, Padasjoen Ilolat, Kosken Luokilat, Lehtiset, Peltolat, Ruoppilat. Lisäksi Perjalat, Lammin Tupalat ja Hildénit.

Juho Kustaanp. Buchtila s.4.6.1774 peri Mäki-Puhtilan talon. Hänen jälkeläisiään ovat mm. Sulanderit, Enqvistit, Uotilat Hollolan Voistiossa ja sitten Muolaassa ja evakkoina ympäri Etelä-Suomea, Mäki-Puhtilat, Kohilot, Multamäet, Järviset, Pihlajat, Nikkilät, Larjanteet. Soka-järvet (ent. Strömbergit), Kivisalot (ent. Stenroosit), Huurrekosket (ent. Helanderit).

Nykypolvesta suurin osa asuu Asikkalan, Hollolan, Kosken ja Lahden seudulla. Sukua asuu paljon myös pääkaupunkiseudulla, ja jonkin verran ulkomailla.

Olen kuitenkin halunnut pysyä alkuperäisessä aiheessani eli kirjan varsinaiseksi nimeksi tulee "Veronkantokirjuri Gabriel Buchtin jälkeläiset". Alaotsikoksi tulee "Tuisku Camenaeus sukukirja 5", mikä muodostanee noin 40% sisällöstä.

Kaikkiaan kirjan henkilöhakemistoon tulee noin 5000 nimeä. Kirja on nyt lähes puhtaaksikirjoitettu ja lähtee pian levykkeillä painotarjouksiin. Tavoitteena on saada kirja painetuksi hyvissä ajoin ennen elokuun sukukokousta, jotta tämänkin sukuhaaran jäsenet voisivat osallistua kokoukseen. Heistä suurin osahan ei tiedä vielä voivansa kuuluakaan sukuseuraan.

HEIKKI HANNUNPOJAN TAUSTAA

Heikki Hannunpoika Tuisku, meidän kaikkien "tuiskujen" kantaisän tausta on ollut arvoitus sukututkijoille. Paljon on pohdittu mistä hän on tullut ja kenen jälkeläinen ollut. Tulkinnat ovat vaihdelleet tulkitsijan mukaan.

Suomen Sukututkimusseuran tieteellinen lehti Genos julkaisi numerossa 2/92 valt.tiet.maisteri Kristian Stockmannin tutkimuksen Pernajassa eläneestä Buske-Busk-Buscherus suvusta. Stockmannin tutkimuksessa kerrotaan Matts Sigfredssonin (taulu 5) hallinneen tilaa Särkilahti no 6 vuosina 1622-29, tilan aikaisempi hallitsija oli: "fataburshustrun på Viborg Helga Knutsdotter och hennes son Hendrich Uhrwäder. Hon var änka efter fänriken Hans Uhrwäder."

Särkilahden tila no 6 isäntäluetteloiden mukaan Helga Knutintytär tulee tilalle poikansa Heikin kanssa vuonna 1612. Vuonna 1618 merkittiin Heikki isännäksi. Hän on tullut silloin täysi-ikäiseksi. Vuonna 1622 isännäksi tulee Matts Sigfredsson. Samana vuonna Heikki Hannunpoika astui palvelukseen 1622.

Henrik Hansson Uhrwäder näkyy seuraavan kerran sotilasrullassa 1625 eversti Ernst Creutzin rykmentissä, (Creutz oli Pernajan Sarvilahdesta) kapteeni Paul Bosinin komppaniassa. Hän on "munsterskrivare" ja tulo paikka on Nyby, (Uusikylä) Perheniemi. Olivatko äiti ja poika muuttaneet Särkilahdesta Perheniemeen.

Sukututkija Kaijus Dunker on tutkinut laajasti 1600-luvun sotilaita mm Heikki Hannunpoika Tuiskua. Hänen tutkimustensa mukaan Heikin jälkiä voidaan seurata melkoisen tarkasti. Bosinin komppania oli mm Tukholmassa, Riikassa, Stralsundissa ja pitempiä aikoja Helsingissä. Kuningas Kustaa II Adolf rakensi suurvaltaa.

Bosinin Komppania oleskeli pitkiä aikoja Helsingissä 1630-luvulla. Heikki Hannunpojalla oli näihin aikoihin nimissään talo Helsingin pitäjän Malmilla. Tämä saattoi liittyä hänen ensimmäiseen avioliittoonsa Brita Botvedintyttären kanssa. Dunker arvelee sen kuitenkin olevan yhteydessä sotilaspalveluun.

Helga Knutintytär, fataburshustru

Helga Knuutintyttären, Heikki Hannunpojan äidin, kerrotaan olleen "fataburshustru Viipurissa". Kyseessä on todennäköisesti Viipurin linna. Fatabur on tulkittu "aarrekammiksi", todennäköisesti on kysymys varastosta, jossa on säilytetty kankaita ym. käyttötavaraa. Mutta asia vaatii vielä selvittämistä.

Helgan puoliso vänrikki Hannu Uhrwäder, oli kuollut ennen vuotta 1612, muussa tapauksessa hän olisi siirtynyt perheensä mukana Särkilahteen.

Helga Knutintyttärestä ei toistaiseksi ole löytynyt merkintöjä Särkilahden jälkeen.

Tänään ollaan hiukan viisaampia Heikki Hannunpojan taustan suhteen, tiedetään pikkuisen enemmän menneisyydestä. Tutkijaryhmä tekee lisätyötä kesän sukukokoukseen mennessä.

SUKUKIRJA 4 ILMESTYY

Tuisku-Camenaesus sukukirja 4 on valmistumassa. Kirjoittajina ovat Kari Kukkanen ja Elo Tuisku-Heikkilä, joka äkillisen kuolemansa takia ei ehtinyt nähdä kirjaa valmiina. Teos on vaatinut tutkijoiden aktiivista panosta. Erityisesti on mainittava Kavenius-Manssilan haaran osalta tutkija ja henkilötietojen kokoaja Anna-Liisa Kelomäki ja jo edesmennyt Saara Perttola. Antti Vilhelm Antinpojan sukuhaaran on koonnut Marja Kandell ja Malkavaaran haaran pastori Mauri Malkavaara. Lisäksi avustajina on toiminut Heikkilän haaran osalta ja kuvataiton tekijänä (Elon ja Karin ohella) Markku Koponen. Hilikka Linna, Marja Aaltonen-Eloranta ja Maija Pekkala ovat olleet korvaamattomana apuna kirjan valmistumisessa. Elo Tuisku-Heikkilän sisar Aila Mannerkorpi on ollut auttamassa painatuksen järjestelyissä.

Kirja käsittää katsauksen Heikkilän sukuhaaran alkupolviin alkaen kantavanhempien toisen pojan Heikki Heikinpojan toisesta pojasta Heikistä. Yleiskatsaukseen on koottu tiedot haaran jäsenistä samalla tavoin kuin Sukukirja 1:ssä eli kirjainkoodein. Muualle naituja tyttäriä ei ole seurattu. Sukukirjan taulustot alkavat VII:sta polvesta. Heikkilän päähaaran avainhenkilönä on Heikkilän isäntä Antti Juhonpoika (1785-1845), josta haarautuvat taulustot K (Kyrön haara, Henriika Loviisa jälk.), H (Heikkilän haara, Sigismundin jälk.), V (Antti Vilhelmin haara) ja M (Mattilan haara, Vilhelmiina Antintyttären jälk.)

Antti Juhonpojan veljen Juho Juhonpojan pojanpoika seppä Kalle Helander (1834-1910) on avainhenkilönä Helander-sukuhaaran taulustoille (Taulusto E). Tässä sukuhaarassa ovat mm kirjailija Selma Anttila ja kunnallisneuvos Niilo Helander.

Sukukirja valmistuu kevään mittaan ja on jakelussa kesän sukukouksessa Järvenpäässä. Hinta lienee n 200-250 mk.

TURUN SUKUMESSUT

Heinä-elokuun vaihteessa 92 järjestettiin Turussa, lajissaan ensimmäiset sukututkimuksen ja "juurten" etsinnän erikoismessut. Sukumessut olivat osa Suomi 75 tapahtumaa, sekä JUURET SUOMESSA 1992 päätapahtuma.

Tuisku-Camanaeus sukuseura osallistui kohtuullisen laajasti tapahtumaan. Mukana olivat yhdistyksen ns. perustaulut, sekä julkaisutuotanto.

Sukuseuran osasto ja julkaisutoiminta herätti kiinnostusta niin näytteilleasettajissa kuin yleisössäkin.

Koska sukumessut, nimensä mukaisesti, "Juuret Suomessa" oli markkinoitu lähinnä ulkosuomalaisille ja tapahtumat hajautettu Turkuun ja Helsinkiin, ei suuri yleisö juuri tilaisuuksiin löytänyt. Yksittäisten sukuseurojen osuus näytteilleasettajina oli niukka.

Kolmen päivän aikana arvioitiin sukumessuilla käyneen muutama tuhat vierasta. Mikä on vahinko, sillä näkemistä ja kokemista oli kyllä moneen tarpeeseen.

Sukututkimus on suhteellisen vähäisen joukon harrastus. Parin tunnin mittainen jääkiekko, taikka rock-tapahtuma, jossa yleisö voi huutaa ja haistatella, vetää kyllä helposti kymmenentuhatta katsojaa. Ei vakava-henkinen sukutaulujen selailu.

Tasan eivät jakaudu yleisön kiinnostus ja elämän arvot.

Kolmen päivän tapahtuma oli opinsauna, niin järjestäjille, kuin näytteilleasettajillekin. Jälkimmäisistä mukana oli Suomen Sukututkimusseura, SSK, Arkistolaitos, Siirtolaisinstituutti, alueellisia sukututkimusseuroja, sukuseuroja ym. Turun sukumessujen kaltaisia tilaisuuksia kuitenkin tarvitaan. Niille on sosiaalinen tilaus. Ja paikka, Turku, eräs historiamme peruskallioista, (tuomiokirkko, linna, Luostarinmäki, ym.) on loistava paikka sukumessujen ja sen oheistapahtumien järjestämiseen. Turun ympäristö: Louhisaari, Naantali, Nousiainen, Kuusisto, jne. ovat yhteistapahtuma mielessä - mahdollisuuksia täynnä. Turun Messukeskus on kooltaan ja palveluiltaan toimiva tila.

Siellä, missä se on ollut mahdollista, olemme toimintaamme esiteleet. Suunta on oikea, tienvarret kauniissa kukassa.

Tuisku-Camanaeus sukuseuran osalta, näyttely lepäsi pääosin Hilikka Linnan, sekä Maija ja Olavi Pekkalan harteilla. Heille kaunis kiitos!

Sappo Eloranta